

הדגש על היסודות!

מעולות, וכן גדודים, רגימנטים, דיביזיות. כי בכל התקפה — חוד המחקר אינו אלא יחידה זעירה. רצוני להדגיש כאן מחדש, ולהחדיר עמוק להבין את העקרונות הפשוטים העומדים מאחורי מושגינו בענין הארגון וההתקפה, ואת הקשר המהודק שבין השגות אלו לבין גיתוח-השטח. אני מקווה שאצליח כאן לקשור דברים אלה אחדדי, באמצעות חוט-מחבר, כדי לעשותם מובנים-בנקל יותר.

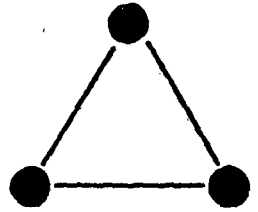
הסיבות והשיקולים עליהם מושתתת הלכת ההתקפה שלנו ידועים היטב לותיקי הנסיון שבחיל-הצבא. שמענום וחקרנום זה פעמים רבות. אולם, רצוני — בראש וראשונה לטובת הצעירים שבין אנשים אלה — לחזור ולהעלות עקרונות אלה.

בבואנו לנתח איוו התקפה שהיא, ניתקל בדברים מסויימים אשר בדרך כלל חייבים להיעשות — יהא גודלה של היחידה כאשר יהא.

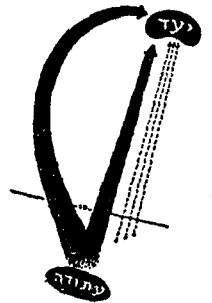
מעשים הכרחיים אלה מתחלקים מאליהם לארבעה שלבים, אשר לעתים קרובות מכנים אותם „ארבע ה„האים“: „הקדם וגיליתם“, „הצמידם“, „הילחם בם“, ו„הדברים“. כי הדבר הראשון אשר עלינו לעשותו, אם אין לנו נתונים במגע ישיר עם האויב, הוא לגלותו ולהצמידו-למקום באמצעות עצמת-האש שלנו — דהיינו, מוטל עלינו „למצאם ולרתקם“. בעצם, סבורני, כי לאמיתו של דבר זוהי פעולה אחת, ולא דוקא שתיים. חייבים אנו לדעת מיתו יריבנו והיכן הוא באם רוצים אנו לרתקו במקום ולהחזיקו במצב „מועסק“ — באופן שיהיה ביכולתנו להגשים את שארית תכנית ההתקפה שלנו. פעולות ה„חיפוש“ וה„ריתוק“ הללו מצריכות כרגיל גוף-משנה אחד, אחת משלושת יחידות-היסוד של הכוח-הלוחם שלרשות אותו מפקד. משאיתרנו את האויב והצמדנוהו אל המקום, יהא עלינו לתמרן נגד אגף זה או אחר שלו, או, במקרה וכוחות האויב מפוזרים למדי, אפשר ויהיה זה מעשה תכליתי יותר להלום בו במרכזו. אולם ברוב המקרים יהיה זה תמרון לפיתת אגף זה או אחר; ועל כן דרוש לנו גוף-משנה שני בתוך הגוף-הלוחם שלנו — גוף-משנה מתמרן — לצורך שלב זה, שלב של „הילחם בהם“.

ואילו בשלב המסיים מוטל עלינו להתקדם ולתקוף את האויב ישירות, — תוך ניצול הפיתת שבוצעה, או הרחבתה — כדי „להדבירם“. שלב אחרון זה

„את תורת ההתקפה הכללית הזאת גיבשנו ב„תפישה המשולשת“ — גוף-לוחם הבנוי שלושה גופי-משנה, ש”הרכבם זהה“.

„ההסתערות הסופית — הריהי המאמץ המתואם וה” משולב של הכוח המרתק, הכוח המתמרן, הכוח לסיוע האש; ואם יירדש — ה” עתודה“.

„ניתוח השטח חשוב במיוחד כדי לקבוע היכן יעשה המאמץ העיקרי; ודעתי היא, כי צריך שיעשה תמיד ב” אמצעות תמרון“.

השנה יפסיד הצבא האמריקאי בערך כמחצית אנשיו המאומנים. פירוש של דבר, שיתנספו לנו שלושת רבעי מיליון אנשים חדשים. רוצה אני להיות בטוח בכך, כי אנשים חדשים אלה, כבר מראשית צעדיהם, יסגלו לעצמם את עקרונות הלחימה הארי-גון שלנו, וביחוד בכל מה שנוגע ליחידות הקטנות. דבר-ייסוד אלה — בהם המפתח להצלחה. עלינו לדעתם ידיעה שלמה ולהדגישם בכל עת; ולא רק לפני טירונינו אלא אף לפני הקצינים-הזוטרים והס”מלים שלנו. כי לא יוסיף להיות לנו צבא רב-מעש אלא במידה שנוסיף ליצר יחידות-זעירות מעולות. כיתות מעולות, משמעותן — מחלקות ופלוגות

„תפישת היסוד שלנו בענין התקפה הינה פשוטה; אולם עלינו להוסיף ולהדגיש בכל אימונו את פשטותה ונכונותה“.

משהגיע כבר גוף-המשנה המתממן שלו אל העמדה ממנה יערוך את הסתערוותו, בא תור גילויה וגילויה של מלוא עצמת-הקרב של הגופים התוקפים ההסתערוות הסופית היא, איפוא, המאמץ המתואם והמשולב של גוף-המשנה המרתק, גוף-המשנה המתממן וגוף-המשנה לסיוע-האש — ואולי גם ש העתודה, במקרה ויהיה צורך בה. כוונה תמצית משמעותה של ההתקפה של כללה, כשהיא מנוסחת בפשטות — ואלה הם העקרונות מהם משתלשלים אורחותיה ואמצעיה של התקפתנו. מה הם המבנים הנכונים (של היחידות) שיש להשתמש בהם; מה הם כלי-הנשק המתאימים שיש להשתמש בהם לסיוע האש; מי בדיוק יבצע את ההסתערוות הסופית ומתי — על כל הדברים האלה מוכרחים להתחיל בו-במקום, לאחר שיקוי הגורמים שיש להתחשב בהם. אולם ההחלטות המתקבלות או חייבות תמיד להיות מושתתות על העקרונות — אלה, אשר ציינתם לעיל.

***

את תורת-ההתקפה הכללית הזאת גילמנו בארגון של צבאנו. אנו מכנים ארגון זה בשם „ארגון משולש“ — בן שלושה גופי-משנה זהים. כל יחידת רגלית מכילה:

- כוח מוצא ומצמיד
- כוח מתממן
- כוח עתודה

וכל אחד מאלה — בן-חליפין הוא לאחרים. שלוש כיתות רובאיות מצויות במחלקה; שלוש מחלקות רובאיות — בפלוגה; שלוש פלוגות רובאיות מצויות בגדוד; וכן שלושה גדודים — ברגימנט; ושלושה רגימנטים — בדיביזיה. ונוסף על שלוש גופי-משנה אלה, הזוהים זהות-גומלין, מצויה גוף-המשנה האחר, השונה מהם — גוף-המשנה לסיוע האש — שהוא האמצעי שבידי המפקד להעתיק עצמת-אש, בלא להעתיק ממקום למקום אנשי רבים. במחלקה — הרי זוהי „כיתה הנשק“. בפלוגה — זוהי „מחלקת הנשק“; ובגדוד — פלוגת-הנשק הכבד, וכך — הלוח ועלה, הלוח וחוזר — עד לארטיילריה-הדיביזיונית שבדיביזיה. וכמעט כל רמז בגודל-יחידה — ובדאי החל מן הגדוד ומעלה — אפשרי, כי על אותו גוף-משנה מיוחד יתוספו גב

אפשר ויצריך את השימוש בגוף-המשנה השלישי שלנו — העתודה, אף כי לעתים יש ביכולתנו לחסל את האויב בלי שנטיל את העתודה לקרב. (ואם ישאל השואל: היכן הוא גוף-המשנה הרביעי, זה השונה בהרכבו מן השאר והמגלם את סיוע-האש? — הרי מופעל הלו, לרוב, עוד בשלב „ההצמדה“, כפי שצוין לעיל. — המער.)

***

שלושת גופי-משנה אלה שבגוף-לוחם חייבים להיות דומים זה לזה בארגונם ובמבנם. כי פעם אחת גשתמש באחד מהם בשביל למצוא את האויב ולהציג מידו למקום, ואילו בפעם השניה אפשר ונשתמש באותו גוף-משנה עצמו כביסוד המתממן — ובפעם השלישית אפשר ויהיה את העתודה. שלושת גופי-המשנה — צריך שיהיה ניתן להתחלפם-אחדדי, ובדרך חטבע צריך שארגונם יהיה זהה.

ונוסף על שלוש גופי-משנה אלה שבכל גוף-תוקף, כגדול כקטן, כפי שכבר ציינתי אותם, הרינו זקוקים לגוף-משנה משלים אחד — זוהי עצמת-האש: עצמת-אש כבדה, אשר ניתן לנו להעתיקה ממקום למקום בלא שנעתיק מספרים גדולים של אנשים וכלי-נשק. זקוקים אנו לגוף-משנה של סיוע-אש, כפי שמחבב הנני לכנותו, כדי שיתן לנו אותה עדיפות-האש אשר תאפשר לנו להגיע לידי קרב במהדק עם האויב, ולהביסו.

אין גודלה של היחידה משנה את התפישת הכללית. אותם העקרונות יפים לגבי מחלקה, פלוגה, גדוד, רגימנט או דיביזיה. כמעט בכל התקפה מבצע מפקד גייסות, בדרך כלל, אותם הדברים שתיארתם:

- עליו למצוא את האויב ולהצמידו, באמצעות גוף-משנה הנע ראשונה להתקפה.
- עליו לתממן וגדוד.
- עליו להחזיר עד לאויב גופו את ההתקפה הישירה; אפשר — על ידי שימוש בעתודתו.
- עליו לשמור על עצמו במשך כל הזמן הזה ע"י אבטחה אגפית ועורפית מתאימה.

„עדיפות-אש נרכשת ע"י שימוש מושכל באותו גוף-משנה שנועד לאש-הסיוע, וכן במקורות-הסיוע המצויים והמתאימים האחרים — של התותחנות, של השריון, האויריה — תוך שילוב באשם של גופי-המשנה המצמידים או המתמרנים. ודאי, הארטיילריה שלנו, או סיוע-האויב, או אפילו שניהם ביחד, אין ביכולתם לבצע את המלאכה כשהם לעצמם. אולם דבר זה — כוחו יפה אף לגבי רובאינו“.

אל להט לעולם, לקצינו הבכירים של
חיל-הצבא המפקדים על גופי גייסות גדולים
יותר, להעלים עינם מעיקרי-היסוד של טק-
טיקת היחידות הקטנות.

השריון, גם יחידות ארטילריה נוספות, וגם סיוע-
אוויר טקטי.

זהו ארגון-היסוד של חיל-הרגלים — ארגון, אשר
טופח בשביל שימלא את צרכיה של הלכת-ההתקפה
שלנו.

יתרון כביר גלום בארגון זה. לא רק משום שעק-
רן-הקרב שבו נכון, אלא גם משום שכל מפקד-לוחם,
חדש וצעיר, יכול להבינו בנקל.

משהבין קצין חדש, או סמל, כיצד בדיוק עליו
לנהוג מחלקה בקרב — ממילא הבין את עקרונות-
הפיקוד על פלוגה, על גדוד, על רגימנט, על דיביזיה;
באשר לגבי הלכת-היסוד אין כל שינוי, בין שאתה
עולה במדרגות המבנה ובין שאתה יורד בהם. ההבדל
האחד הוא פשוט זה, שהמרחקים גדולים יותר; ודבר
זה משנה את טיב הבעיה הלוגיסטית. אולם הבעיה
הטקטית נשארת אותה-עצמה וזהה, יהא גודלה של
היחידה כאשר יהא.

* *

תיאיתי את תפיסת-היסוד של התקפה: כיצד
גוף-משנה אחד נע ראשונה להתקפה ומרתק; כיצד
גוף-משנה אחר מתמרן ומגיע לידי קרב-במהודק;
וכיצד באה מהלומת משנה באמצעות העתודה. כל
זה הנו פשוט למדי. עלינו להתמיד ולהדגיש, בכל
חלק ושלב של אימונו, את פשטותם ונכונותם של
דברים אלה.

עלינו להציג דברים אלה באופן כזה שלא תהיה
כלל אפשרות שלא יבינם איזה חייל שהוא, כקצין,
כסמל וכטוראי.

* *

ועתה הייתי רוצה לומר-דברי, לרגע קט, ישירות
אל כל מפקד ומפקד:

תפיסת-היסוד שלנו בסוגית התקפה פותחת בפני
כל אחד מכם את ההזדמנות הגדולה להיות גמיש;
בתכנונכם, בשימושכם במבני-גייסות, במתן הפקודות
שלכם.

לעולם אל תכבולו עצמכם אל נקיטה דרך-קבע
במבנים שגרתיים.

תחת זה החזיקו עצמכם במצב של נכונות לקראת
כל דבר: נכונים לתפוש את האויב באמצעות אפתעה
ע"י תמרון; נכונים להפגין מעשה-התקפה מדומה
ומתעה; נכונים לפגוש מבקע אויב ולסכלו; נכונים

להלום מהלומה-מוחצת ברגע-הכורשר. אל תקשור
את רוב כוחותיך מוקדם מדי, סגל עצמך למצב המת-
פתח לנגד עיניך.
וזאת תעשה:

ע"י שתפעל פעולת-בוחן נגד האויב, בזהירות,
בגוף-משנה אחד בלבד, ע"י שתמנע מהתקפות
חזיתיות יקרות-המחיר — ע"י שתשתדל להיבנות
מאפתעת-מכסימום, באמצעות תמרון — ע"י שתחזיק
את עתודתך, כשהיא נהנית מאבטחה וממחפה עד
בא רגע הכורשר, הרחק מהתגלות בלתי-הכרחית
לאש האויב.

על ידי שתנהג לפי סדר מעשים זה — יכול
הנך להמנע מלהעמיד את אנשיך בפני סכנת אבידות
ללא צורך.

קיצורו של דבר, רוצה אני מכל מפקד, בכל דרגה
שהיא כי ימנע מכל נוסח התקפה שהפך-שגרה, רב
רצוני לראותכם נהגים לפי כלל החסכון-בכוח בכל
שעה שהדבר אפשרי — בשלבי המוצא של התקפת-
כח, ובאורח בו תפתחו את התמרון. רוצה אני מכם
כי בהתקפותיכם תצמצמו ותקטינו את האחזר-הצפוי
של חישוף אנשיכם לסיכויי פגיעה.

רוצה אני מכם כי אכן תשתמשו בארגון
הגמיש, להפקת כל יתרון אפשרי ממנו, בכל התקפה
שתערכו.

וכן רוצה אני כי יובטח הדבר שכל איש ואיש,
מבין 750.000 של פנים-חדשות הבאות אל צבאנו
השנה, הבן יבין עקרונות אלה. הורו אותם, בשלמות
ובבהירות, לכל כיתה וחוליה, חשוב וחיוני הוא לכל
איש-לוחם בארגונו הטקטי בכללותו, לכל חייל וקצין
כאחד, כי ילמדו ויבינו מראשית צעדיהם, מה הם
עקרונות ההתקפה שלנו וכיצד קשורים ומשולבים
הם בארגונו הקיים של הצבא. כל אחד מהם זקוק
לכך כי ידע מהי הפעלת התקינה של גופי-המשנה
שבארגון זה; ואילו המפקדים המנוסים-ביותר שלנו
אלה שביחידות הגדולות ואלה שבקטנות, צריך שיד-
סיפו לעמדם על חשיבותם הרבה של עקרונות טקטיים
אלה, אשר תיארתם כאן, על חיוניותם הרבה להצל-
חה בקרב. עליהם לנהוג לפי הללו בכל האימון המנר-
הל על ידם — כבכל שעה של קרב.

לא יוסיף להיות לנו צבא רב-מעש אלא
במידה שנוסיף ליצר יחידות זעירות מעולות.
כיתות מעולות, משמעותו — מחלקות
ופלוגות מעולות וכן גדודים, רגימנטים, דיי-
ביזיות. כי בכל התקפה — חוד המחץ אינו
אלא יחידה זעירה.

זה יש בדרך כלל לערוך לארכם של קויר-הרכס, המשתרעים עד אל קרקע-חולשת זו — ולא במעלה הואדיות והערוצים המוליכים לעבר אר-תה עמדה. בהתקופה לאורך קויר-הרכס, וזכה התוקף בזה-אחר-זה בחלקות-שטח נישאות יותר ויותר — דהיינו במקומות בעלי תצפית טובה יותר וכן טובים יותר ויותר להצבת גוף-המשנה שלו שנועד לסיוע-האש.

אשר לאזורי-הפעולה בשביל יחידות קטנות יותר, או גזרות, המסומנים ע"י תחומים שבין יחידות ועוצבות העומדות זר-בצד-זו בחזית — את אלה יש לקבוע באופן כזה אשר יהיה נוח להתפתחותו של תמרון שתוכל לבצע כל אחת מהן, ובאופן שיבטיח כי כל גוף של שטח-חולש, וכל תואי-מפתח, כגון כפר, ימצא באופן ברור בתוך תחומי אזור זה של יחידה אחת.

אם ישמש, למשל, כקו-התחום שבין שני גדודים, קו-רכס — שהוא עצמו הגו שטח-חולש — כי אז ברור הדבר כי האחריות להנהלת הפעולה באותו רכס כולו תהיה נתונה בספק.

העובדה, שלא תמיד תופשים את משמעות עיקר-הייסוד אשר ציינתי כאן — היא המקור, לדעתי אני, לשורת גגיות נפוצות בהן נתקלתי. ראשית כל, הרי מושג מוטעה הוא שעדיפות-האש נרכשת ע"י הרובאים בלבד. מושג זה צומח מתוך הבנה בלתי מספקת של יסודות ארגון. אכן, אש רובים סייעה מסיעת להשגת עדיפות-האש, וביחד בטוחים של מעבר לקרב-במהדוק, אולם בדרך כלל נרכשת עדי-פות-האש ע"י שימוש מושכל באותו גוף-משנה, שגור עד לאש-הסיוע, וכבמקורות הסיוע המצויים והמתאימים האחרים — של התותחנים, של השריון והאוויריה — תוך שילוב באש של גופי-המשנה המצ-מידים או המתמרנים. דאי, הארטילריה שלנו, או סיוע-האוויר, או אפילו שניהם ביחד, אין בכוונתם לבצע את המלאכה כשהם לעצמם. אולם דבר זה — כוחו יפה אף לגבי רובאיו.

כמלכודת נוספת — הנובעת מן העובדה שאחדים מהמפקדים-החזוירים אינם מבינים בשלמות את עקרונות ההתקפה שלנו ואת חשיבותו החיונית של השטח — משמשת הגטיה לסמוך, פעם-לאחר-פעם, על ההתקפה החזיתית, תחת לתמרון מסביב לאגפיה של עמדה אויבת. לאמיתו של דבר, מהת-קפות חזיתיות יש להימנע ככל שיהיה הדבר אפשרי. הן עולות ביוקר. ואין הן משתמשות שימוש מלא באותם מכשירים העומדים לרשותו של מפקד.

ההערה-רבותי הבאה, לענין שרוצה אני להדגישו באוני כל אנשינו החדשים — ובמידה לא-פחותה, להדגישו מחדש באזניהם של הותיקים המנוסים — באה להזכיר עד כמה חשוב הוא לנתח ניתוח מדוקדק ביותר את מבנה השטח, ולהשתמש בו שימוש מדוקדק ביותר.

ברוב מצבי התקפה על המפקד לתפוש את השטח החולש, כדי שיוכל להטיל את רצונו על האויב. באמ-רי "שטח חולש" מתכוון אני לשטח נישא — ולא לשקעים; לקררכסים — ולא לערוצים; לשר-שראות הרים — ולא לאזורי-ביצה. כמובן, מצא תימצאנה גם מסיבות יוצאות מן הכלל בהן הגורם הלוגיסטי, או הצורך במרכזי תחבורה, או ההכרח במרחב לתמרון, גורמים על עקרון-מנחה כללי זה. אולם ברוב ההתקפות, האיש השם את ידו הראשון

הוא גמיש בתכנונו, בשימושך במבנה קרב ובמתן פקודותיו.

לעולם אל תכבול עצמך אל נקישת דרך קבע במבנים שגרתיים.

הוא נכון לקראת כל דבר:

נכון לתפוש את האויב באמצעות אפתעה ע"י תמרון;

נכון להפגין מעשה-התקפה מדומה ומתעה;

נכון לפגוש מבקע אויב ולטכלו;

נכון להלחם מהלומה-מוחצת ברגע-הכושר.

אל תקשור את רוב כוחותיך מוקדם מדי. סגל עצמך למצב המתפתח לגד עיניך.

ערוך פעולות-בוחן נגד האויב, בזהירות, בגוף-משנה אחד בלבד.

הימנע מהתקפות חזיתיות העולות ביוקר.

החזק עת שתודתך, כשהיא נהנית מאבט-הה ומנוחפה — עד לבוא רגע-הכושר.

על השטח הנישא — הוא האיש הזוכה בנחית במחיר תזול ביותר של אנשים וציוד. מלאכת ניתוח-השטח היא החשובה במיוחד שעה שבאים לקבוע היכן יש לעשות את המאמץ-הראשי, וסבורי, כי מאמץ זה צריך שיעשה תמיד באמצעות תמרון.

משערך המפקד את ניתוח-השטח המדוקדק, עליו להשתמש בתכניתו הטקטית ובאפשרויותיו של שטח זה בשביל לקדם ולהעמיק את מבצעו. עלינו לתפוש שטח נישא וכל תנאי-קרקע אחרים, העשויים לשמש נקודת-מפתח, בטרם נוכל לקוות להצלחה.

את התקפותינו שנועדו ללכוד שטח-חולש מעיך-

כי תהיינה לנו גם דיכיות טובות וחיל-צבא משובח. כן מצוי עוד צד נוסף למטבע זה. כשם שאנו מת- כים מן הלויטננטים שלנו שיהיו מוכנים לפקד על גדודים, ומן הקולונלים שלנו שיהיו נכונים לפקד על דיכיות — כן חייבים אנו, קציני הבכירים של חיל- הצבא, המפקדים על גופים גדולים יותר — שלא להעלים לעולם את עינינו מעיקרי-היסוד של טק- טיקת היחידות הקטנות. או אז תרבה במאוד משמער תן של נסיעות הפיקוח שלנו בשדה, מבחינת הגיי- סות — לגבי החיילים, לגבי חיל-הצבא, ולגבי בט- חון המדינה.

בימים אלה, כשאני יוצא לשדה בשביל לבחון גייסות — רוצה אני במיוחד לראות מה עושים, בש- טח הטקטיקה, המזלקות, הפלוגות והגדודים. אם אין קצין יודע כיצד לפקד על גדוד — לעולם לא יוכל לפקד על רגימנט, על דיכיות או על ארמיה.

אולם אם יש ביכולתו לפקד היטב על גדוד, הרי שיהיה מסוגל לפקד על כל גוף-צבאי. כי מבחינה מהותית נתונים לפיקודו של מפקד גדוד כל אותם היסודות הנתונים לפיקודו של מפקד-על-ארמיה. על כן, אם תכשירו מפקדי מחלקות טובים, ומפקדי פלוגות וגדודים טובים, אערוך לכם בכך,

האמנם פה "צבא-הרגלים" המודרני האחרון? (סוף מעמוד 62)

מהם רבים מאוד וכבדים ביותר. כידוע, לא הצליחה התקפה זו. יש לציין, כי לא היתה כאן עדיפות איר- ברורה אף לאחד מן הצדדים.

לאור דוגמאות אלה נצטרך לראות את השביצרים תמימים ביותר, אם נחשוב שבאמת האמינו, כי ב-500—600 טנקים בינוניים יהיו מוכשרים לנהל מלחמת תנופה של שריון מרוכז נגד מעצמה צבאית אדירה איזו. שהיא. ברור הוא, כי כלל לא התכוונו לכך, וכי אבדן היכולת לרכז את שריונם בגזרת המאמץ העיקרי, לא רק שאינו פגם בתכ- נוס, אלא אולי היפוכו; הוא עשוי להצילם משימוש בהזמנות מצוינות, אשר תקנה להם נצחון גדול, שיהיה בהכרח זמני ומקומי לפי טיבו, אך יעלה להם ללא תמורה בכל נשקם הכבד (דוגמה לנצחונות פירוהוס כאלה במלחמת אומה קסנה בגדולה תשמש מלחמת רוסיה-פינלנד, בשנת 1939/40).

מאחר שהמלחמה הצפויה לצה"ל שונה תכלית שינוי מוז שלה מתכוננים השביצרים, אין למצוא אצלם בנקודה זו כל סמכות לנחון אצלנו. בכל אופן — אל כלימה, עוד נותר לפחות צבא חדיש אחד, מחוץ לצה"ל, שהוא "צבא- רגלים" טהור, אף אם נשקו הנ"ס כולל את הטנק.

"תמזה"

ההתקפה היו לגרמנים המנצחים רק 125 טנקים הראויים לשימוש, מהם רק 50 גרמניים והיתר — איטלקיים. זאת למרות הישאר כל שדות הקרב בידיהם, ועל אף שירותי התיקון המצוינים שלהם.

דוגמה זו מובאת מזירה צדדית בהחלט במלחמה ההיא. ויש לזכור כי השביצרים מצפים לכך שיכוון נגדם המאמץ העיקרי (אמנם תוך כונה, שלא יימשך זמן רב) של מעצמה צבאית גדולה, אשר תהנה גם מעדיפות מוחלטת באויר, דוגמת ההתקפה הגרמנית על ארצות השפלה ב-1940, לערך. הבה נראה מהי "תצריכת השריון" של כל מתקיף- יריב שכזה:

ב-5 ליולי 1943 ריכוזו הגרמנים כוח שריון ניכר מאוד ופתחו, בסביבות קורסק, בהתקפה על פי כל כללי לחמת השריון התרישה, שפותחה על ידיהם. פולר (עמ' 227) אינו מפרט את אבדות הגרמנים ורק מציין שהן היו כבדות במידה כזו, שהכריחתם להדול מהתקפתם כעבור ימים מעטים, והחלישה את כוח השריון הגרמני עד כי לא התאושש עוד ממכה זו — וזאת על אף בסיס הייצור האדיר שלו! לפי מקורות רוסיים איבדו הגרמנים בשלושת הימים הראשונים של התקפה זו 40 אחוז מהשריון שהש- תתף בה, ובשבוע הראשון שלה — בס"ה כ-1000 טנקים.